ANUL I.—Nr. 21—22. 6 PAGINI 3 LEI PITEŞTI, 15 IUNIE 1936.

Cuvântul Argeşului

Organ bilunar de luptă naţională şi informaţie cinstită.
Apare sub direcţia unui Comitet - Redactor responsabil Todie Curătureanu.

Redacţia şi Administraţia:
Piteşti. — Strada Doamna Bălaşa Nr. 45.
Tipografia „Liga Poporului" I. Iotta.

Studenţimea română creştină răspunde partidului Naţional-Ţărănesc

Primim cu rugămintea de a publica:

Cu ocazia întrunirii naţional-ţărăniste care a avut loc în ziua de 17 Maiu a. c la Cons'anţa, conducătorii partidului ţărănesc şi-au manifestat o mare nelămur're:

„Cum este posibil, se întrebau ei, ca studenţii români fii ţăranilor să se ridice împotriva partidului naţional-ţărănesc, care luptă să desrobească pe ţăranii români, pe părinţii studenţilor"?

«Că studenţii, deci vor să pună lanţuri la picioarele părinţilor lor»

E întradevăr o întrebare îngrozitoare, pe care nu numai conducătorii partidului naţional ţărănesc trebue să şi-o puie, ci orice bun român:

«Cum este posibil ca studenţimea să se ridice împotriva dezrobitorilor ţărănimii române, a dezrobitorilor părinţilor lor?».

Să fie liniştiţi Domnii conducători ai partidului naţional-ţărănesc pentrucă **nu vor rămâne** întru nimic nelămuriţi.

Ne luăm noi angajamentul de a-i lămuri şi sperăm că vor fi lămuriţi nu numai ei, ci întreaga ţărănime românească.

Inceputul acestei lămuriri este publicarea fotografiei de mai jos. Nu venim cu fraze şi mai ales nu venim cu insinuări şi minciuni. Venim cu dovezi.

Domnul din fotografie

Domnul din fotografia alăturată este **cel mai mare exploatator** al ţărănimii şi muncitorilor români. Numele său: **Oskar Kauffmann**.

Bancherul, jidan Oskar Kauffmann. De mai multe ori miliardar.

In ţară a venit ca tot jidanul cu petece pe pantaloni. Toate miliardele lui sunt stoarse *numai* şi numai din sudoarea *muncitorilor exploataţi în fabrici şi a ţăranilor exploataţi* prin ce vând şi prin ce cumpără.

Acest bancher jidan, vipera aceasta, s'a îngrăşat din sângele **părinţilor noştri**, Domnule Mihalache!

Acest bancher, care locueşte în Bucureşti, str. Călăraşilor Nr. 37, primeşte anual tantieme de zeci de milioane. Fără nici o muncă, numai din exploatarea muncitorilor.

Este **membru în consiliul de administraţie** la următoarele societăţi de pradă:

Banca „Central Europa-Länder" Paris
„ „Boden Credit Anstalt"
„ „Pentru Industrie şi Comert" Buc.
„ „De devize şi lombard" Buc.
„Băncile unite" Bucureşti
„Steaua Română" soc. petroliferă Buc.
„U. D. R." Reşiţa
„C. F. particulare Austro Ung." Viena
„Bucovina" societate pentru industria lemnului Cernăuţi.
„Răşina" industria lemnului Bucureşti.
„Elgiba" societate pentru distribuirea electricităţii Timişoara.
„Societatea de telefoane" Bucureşti.
„Pietroşani" soc. pentru exp. cărbunelui
„Granitul" soc. pt. exp. cariere Buc.
„Prima soc. de explosibile Bucureşti.
„Dorobanţul" soc. produse textile Buc
„Fabrica de postav" Buhuşi.
„Fabrica de tricotaje Române" Buc.
„Textile pt Franţa şi străinătate" Paris.
„Standard" fabr. de ciorapi Timişoara.
„Prima fabrică bucovineană de bere şi spirt" Cernăuţi.
„Phoenix" fabrică de vopsele vegetale Baia-Mare.
„Dermata" fabrică de piele şi încălţăminte Cluj.
„Dacia Română" soc. de asigurări Buc.
„Generola" soc. de asigurări Bucureşti.
„Carpattina" soc. pt. industr. ferestieră.

Este vice-preşed. la următoarele:

„Creditul-Bancar" unde este şi dir. g-l.
„Titan-Nadrag-Calan" Bucureşti.
„Astra" fabrică de vagoane Bucureşti.
„Textila" Bucureşti.

Este preşedinte la următoarele:

„Uzinele metalurgice Hornestein" Buc.
„Socomet" sau trustul fierului Buc.
„Fabrica de sticlă cu gaz metan" Mediaş
„Ruhova" societate pentru industria lemnului Bucureşti.
„Borlova" soc. industria lemnului Buc.
„Turcoaia" soc. pt. expl. granitului.
„Iuta" Bucureşti.
„Ripiceni fabrică de zahăr şi spirt Buc.
„Crisciatic" soc. pentru industria zahărului Bucureşti.
„Lujeani" soc pt. ind. zahărului Buc.
„Jucica" soc pt. ind. zahărului Buc.
„Ceho-Română de comisioane" Buc.

Leafa acestei lipitori se ridică la peste **10.000.000 lei** pe lună, = **300.000 lei** pe zi, = **30.000 lei** pe fiecare oră (datele le deţinem din „Adressenbuch für Varvaltungsräte und Direktoren" pe 1935).

Acest vampir scumpeşte toată viaţa, jupoae toată sărăcimea istovită de mizerie şi de foame a ţării.

In mâinile lui stau: *fierul, zahărul, cheresteaua, bumbacul, postavul, petrolul, lumina electrică şi cărbunele.*

Doamna din fotografie

Doamna din fotografie care se află în compania acestui exploatator al naţiei româneşti, doamna care îşi permite această ţinută îmbietoare la păcat, este soţia anunţatului *„dezrobitor al ţărănimei"* **d-l Armand Călinescu, mâna dreaptă a d-lui Ion Mihalache şi unul dintre elementele de creştet ale „ţărănismului românesc".**

Intrebăm pe D-l Armand Călinescu şi vom repeta întrebările până când va binevoi să răspundă:

1. Ce caută el, acest reprezentant al ţărănimei, al sărăcimei, al sfintei sărăcimi exploatate, în casa însăşi a celui mai odios exploatator al neamului?

2. Nu crede că prezenţa sa şi a familiei sale în casa, la masa şi în graţiile binevoitoare ale acestui vampir, constitue o cinică trădare a bieţilor ţărani români cărora le vorbeşte despre „desrobirea lor" la întruniri şi congrese?

3 Cum îşi explică D-l Armand Călinescu aceste cordiale raporturi între d-sa şi miliardarul Oskar Kauffmann, când ştiut este că toţi conducătorii din toate timpurile, ai tuturor celor exploataţi, s'au bucurat de ura şi de prigonirea până la moarte din partea exploatatorilor?

4 Să ni se răspundă dacă există vre-o legătură între prietenia D-lui Armand Călinescu cu bancherul jidan şi între ura neîmpăcată pe care o poartă studenţimii române şi mişcării naţionale?.

5 Despre ce fel de desrobire a ţărănimii este vorba, când vedem că toate pregătirile acestei desrobiri se fac în casele, în aplauzele unanime şi cu contribuţia bănească a exploatatorilor acestei ţări?

* * *

Studenţimea română creştină, dela toate universităţile, somează pe D-l Armand Călinescu să răspundă la aceste întrebări ale ei.

Studenţimea română creştină aşteaptă răspunsul cuvenit pentru a trece mai departe şi a veni cu alte dovezi ale trădării acestui partid faţă de PĂRINŢII NOŞTRI, înlănţuiţi de exploatatorii jidani, părinţi cari constituesc sfânta, înşelata şi speculata masă a întregei ţărănimi româneşti.

Comitetul Uniunii Naţionale a Stud. Creştini din România.

Bâlciul cu paiaţe

Marea întrunire naţional-ţărănistă dela Timişoara.. urlă gazetele jidoveşti... Marea demonstraţie ţărănistă dela Bucureşti... Vor participa o sută de mii de oamenii...

S'a deschis iar bâlciul. Şi paiaţele au început iar să-şi bată gura Lumea s'adună, stă şi se uită, ascultă, mai râde câte oleacă şi pleacă. Pleacă obosită. E un bâlci trist, bâlciul acesta. Aţi văzut ţăranii pornind spre casă după orice întrunire politică? Paiaţele s'au agitat, jocul panglicilor de hârtie colorată şi vorba spartă ridicată în aer au dat pentru câteva ceasuri iluzia însufleţirii. Şi totuşi, ţăranii, pornind seara spre casă, au aceiaşi atitudine resemnată, tăcută, îngândurată, adâncită. Neamul acesta caută. *Caută* Nu găseşte nimic în bâlci. Abia mai poate surâde la caraghioslâcul paiaţelor. Neamul acesta vrea altceva decât bâlci. Resemnat, tăcut, îngândurat, adâncit, neamul acesta caută. Işi caută destinul. De aceea, la fiecare întrunire politică de aceasta, ţărănimea s'adună stă şi se uită, ascultă, aşteaptă, *aşteaptă*, nu găseşte nimic şi pleacă iar obosită şi îngândurată ajuns îngrozitor de trist bâlciul acesta. E ceva de oboseală în el, de apăsare. de durere surdă, de sfârşire, de aşteptare neimplinită ca o pedeapsă care se prelungeşte. Tristeţea a ajuns încordată ca un arc. Toată atmosfera e apăsătoare. Numai paiaţele sunt bete şi vesele, ca şi cum nimic n'ar fi în aer. Si s'agită caraghios... *Armand Călinescu .. la mâna de fier... Mihaluche.. la şarpe'e cu două capete... Nicolae din Arsura .. la Lupu democraţie, Virgil Madgearu . la înţelptu cu falca lungă veniţi oamenilor şi intraţi . . . numai un vot intrarea . . . ieşirea gratuită...*

Inconştiente şi criminale paiaţe! Vă agitaţi caraghios şi în spatele vostru pândeşte fiara roşie. Sunteţi solinaivi sau plătiţi ai comunismului. După stearpa voastră comicărie vine stăpânirea Iudei, ai cărei slugi sunteţi. *Daţi seama şi răspundeţi* ce *reprezentaţi voi*, dacă vi s'ar tăia sforile banului cu care ţineţi întruniri şi guvernaţi o ţară? Ce *puteţi* voi *fără bani*? Ce *putere înaltă* aveţi dela Dumnezeu în sufletele voastre proprii? Ce *fanatism*? Ce *elan*? Ce *putere românească* proprie stă în sufletul vostru searbăd şi'n capul vostru sterp? Păpuşi caraghioase! Trage Iuda Păpuşarul de sfori şi jucaţi cum vă trage el. De v'ar tăia sforile banului, aţi cădea inerte jos, deodată fără mişcare, deodată sleite, moarte, aşa cum vi-i sufletul vostru: mort.

Neamul acesta vine la bâlci, se uită tăcut, adâncit, îngândurat şi pleacă obosit. Abia dacă mai poate surâde la prostiile voastre. Privirile lui îngândurate şi adâncite caută ceva pe deasupra voastră, paiaţelor Neamul acesta caută şi aşteaptă ceva ca o lumină şi ca o mântuire. O caută dela 1919... A căutat-o la Generalul Averescu.. a căutat-o în aparenţele dumitale ţărăneşti, d-le Mihalache... a căutat-o în misterul d-lui Maniu... nu a găsit nimic şi deaceea mai vine la întrunirile voastre. Teribila lui sete de lumină şi de adevăr îl poartă. Dar nu vine pentru voi. Nu vedeţi cum pleacă pâlcurile de ţărani, după fiecare întrunire a voastră? Tăcuţi îngânduraţi adânciţi Sufletul neamului acesta caută de ani îndelungaţi o lumină mare. Şi un conducător. Nu vă mai băgaţi cu paiaţăria voastră stearpă în ochii lui Că nu e departe clipa când îşi va recunoaşte Conducătorul şi lumina lui. De optsprezece ani le caută tăcut şi îndârjit. Şi când le va recunoaşte, ferească Dumnezeu bărăcile voastre şi pe voi, paiaţelor, din calea lui spre Căpitan.

Puiu Gârcineanu,

Procesul dela Braşov

Intre 12-16 Mai, tinerimea universitară română creştină a apărut din nou pe banca acuzaţilor în faţa unei instanţe de judecată.

Nu se întâmpla aceasta nici pentru întâia şi poate nici pentru ultima oară. *De 15 ani tineretul românesc împleteşte scoala cărţii cu şcoala inchisorii preventive.* Spun şcoala inchisorii preventive pentrucă, în tot trecutul său de procese, tineretul acesta, pentru faptele lui, n'a fost încă niciodată condamnat.

Achitat peste tot, dela Curtea cu Juri a Severinului, care la 1924 il eliberează cu ovaţii pe *Corneliu Zelea Codreanu*, conducătorul şi sufletul tineretului românesc, trecând prin instanţele tribunalelor şi a Curţilor de apel de pe tot întinsul ţării şi până la suprema judecată, Inalta Curte de Casaţie. Achitat peste tot de justiţia civilă, achitat *cu unanimitate* de cea militară, în memorabilul proces dela *Consiliul de Războiu din Bucureşti*, compus din 5 *bravi generali* ai armatei române, care la 1934—Aprilie—prin verdictul său, dă tineretului românesc, cel mai strălucit şi cel mai preţios certificat de înalta semnificaţie naţională pe care a avut-o lupta acestuia dela 1922 până azi.

La Braşov, în faţa Consiliului de Războiu al Corbului 5 Armată, studenţimea română nu s'a apărat, *ci a acuzat.*

Tineretul acesta n'avea nevoie de apărare. Faptele lui îl ridică pe un piedestal cu mult prea înalt pentru puţinătatea judecăţii noastre de toate zilele, tineretul românesc se găseşte de mult înălţat pe piedestalul istoriei, pentrucă dela 1922 şi până azi, *numai tineretul acesta, falanga idealului a făurit istorie.* A scris-o cu suferinţele lui, cu sângele lui, cu libertatea lui şi adeseori cu viaţa lui.

La Braşov tineretul românesc *a acuzat.* Şi-a făcut-o cu conştiinţa clară, că o ţară întreagă, *ţara cea adevărată*, îi stă reazem şi cetate de nebiruit în spate.

S'a făcut la Braşov procesul unei lumi de ticăloşii, care dacă n'a putut să se ridice până la înălţimea morală a acestui tineret, a căutat prin toate mijloacele şi în orice chip să l umilească, să-l tortureze şi să-l batjocurească. Şi s'a făcut îndeosebi rechizitorul acelui neam şi al acelei prese cari ne-au dat *spionii de eri si trădătorii de totdeauna.*

La Braşov n'a fost procesul incidentelor dela Sinaia. Ci a fost procesul pe care treauia să-l facă tineretul românesc lumii de mărunţi politiciani cari în josnică cârdăşie cu presa jidovească, au uneltit trimiterea acestui tineret în faţa justiţiei. Şi s'a dovedit acolo, cu depoziţii, cu acte şi cu pledoarii, că procesul s'a creat în cea mai mare parte sub presiunea atmosferei de ură şi de învrăjbire, urmare blestemată a campaniei de calomnii, întreţinută de toata presa jidovească în tovărăşie cu toate gerata politicianilor fără ideal, fără suflet, fără Dumnezeu, *instrumentele urii în mâinile Iudei.* Toţi acei care au jurat subjugerea neamului românesc, au fost traşi la răspundere în timpul acesta al Ardealului, care a cunoscut atâta martiraj pentru cauza naţională.

Şi s'a mai dovedit că, pe banca acuzaţilor, n'au fost doar nouă studenţi implicaţi prin ordonanţa definitivă, ci studenţimea naţionalistă întreagă, una şi indivizibilă, solidară pe vieaţă şi moarte cu cei cari au fost judecaţi şi condamnaţi în numele ei. Prin sala constiliului de războiu dela Braşov, a defilat mândră şi strălucitoare de nobleţe morală, întreaga studenţime română, de pe tot cuprinsul ţării. Odată mai mult s'a demonstrat solidaritatea blocului de granit pe care îl reprezintă tineretul, stâncă de care se vor sparge pe rând, toate valurile lumii vechi, sub orice formă s'ar prezenta ele.

Au venit pe rând şi-au făcut corp comun cu studenţimea, foşti primi demnitari ai Coroanei, foşti miniştri, profesori universitari şi cărturari. *Toată ţara* cea adevărată care simte şi suferă odată cu tineretul, a venit să-şi spună cuvântul său greu cât o pagină de istorie, la Braşov. Şi dacă *ţara legală* a învins încodată prin sentinţa care s'a dat, fiinţa românismului întreg nu a suferit şi nu s'a clătinat. *Cu o majoritate de trei voturi* nu se schimbă istoria unui neam întreg şi nu se mai poate întârzia nici cu o clipă, victoria acelei lumi noi ai cărei primi pioneri sunt cei 9 studenţi şi întregul corp din care ei fac parte.

Vasile Marin

Israel gonit din templu

La Braşov, în procesul pretinselor dezordini din gara Sinaia, s'a petrecut un fapt a cărei semnificaţie depăşeşte pe aceea a procesului însuşi: mă gândesc la măsura Consiliului de războiu prin care reprezentantul ziarelor Diminiaţa şi Adevărul a fost evacuat din sala de şedinţă, pentru că nu a redat sincer desbaterile.

O măsură de extremă gravitate, care stigmatizează ireparabil o parte a presei de la noi.

Câteva zile numai după acest incident, aceeaş presă pune în gura preşedintelui Curţii cu Juraţi din Galaţi, unul dintre cei mai distinşi membri ai magistraturii româneşti, cuvinte cari, denaturând complet realitatea, declanşază, din partea Ministerului de Justiţie, o anchetă. Concluziile anchetei sunt că ziarele Dimineaţa şi Adevărul au relatat tendenţios desbaterile, reabilitând astfel onoarea unui magistrat român, pe care vicleana manevră a presei sărindăreşti încearcă să-l asocieze acţiunei sale de denigrare a armatei.

După severul avertisment al justiţiei militare, urmează deci palma usturătoare a Ministerului de Justiţie, aplicată pe acelaşi obraz pistruiat şi incolor.

Intâmplările acestea au însemnătatea lor. Ele vădesc că neamul lui Israel continuă după două milenii, să calce pe acelaş drum blestemat, acela al pângăririi, fără controlul unei conştiinţe a adevărului şi a divinului, că aşa cum atunci în templul Ierusalimului făcea comerţ şi speculă, astăzi în Templul Justiţiei face operă de falşificare pentru destrămarea neamului românesc.

Atunci, un biciu de foc i-a învineţit obrajii, astăzi, o plesnitură de palmă îi închide gura.

De-ar fi ca neamul acesta care a servit totdeauna adevărului şi dreptăţii, să se convingă de unde vine pericolul şi unde trebue lovit sângeros!

Alexandru Constant.

HITLER

şi parlamentarismul

„..La vârsta de 20 ani am putut, pentru prima oară, să asist ca simplu spectator la şedinţele prea slăvitei şi totuşi încă de pe atunci mult contestatei instituţii: parlamentul.

O masă de indivizi, gesticulând, strigând pe toate tonurile şi mişcându-se anarhic; iar peste ei, un unchiaş naiv şi cumsecade, ostenindu-se prin violente semnale de clopoţel, să readucă la locul ei demnitatea instituţiei. A trebuit să râd! Câteva săptămâni mai târziu m'am dus din nou să asist la desbaterile parlamentare. De astă dată tabloul complect schimbat; de nerecunoscut: se dormea. Câţiva deputaţi se aflau la locurile lor şi îşi căscau reciproc. Unul la tribună „vorbea“ Un vice-preşedinte, plictisit privea sala.

Primele reflexii începuseră a miji în creerul meu. De câte ori aveam posibilitatea, nu scăpam nici un prilej de a merge din nou şi de a privi în sute de rânduri, interesantul spectacol, ascultând, toate cuvintele, studiind feţele mai mult sau mai puţin inteligente ale acestor „demnitari“ ai naţiunii şi frământându-mi apoi în singurătate gândurile. Un şir de probleme încolţiră în mintea mea. Incepui să fac cunoştinţă cu principiul democratic al „majorităţei“ ca fundament al acestei instituţiuni, dând în acelaş timp toată atenţia valorii morale şi spirituale a acestor domni cari — în calitate de „aleşi“—trebuiau să slujească scopurilor naţiunii.

In decursul câtorva ani se creiază în conştiinţa mea tipul celei mai demne apariţii din epoca modernă în forma ei plastică: parlamentaral„.

Democraţia occidentului de astăzi este premergătorul marxismului, care fără ea nici nu poate fi închipuit.

Ea asigură acestei ciumi mondiale, sugrumătoare de naţiuni, terenul fertil. Iar exteriorizarea ei cea mai expresivă este Parlamentarismul.

... Ceea ce mi-a dat întotdeauna mai mult de gândit a fost evidenta lipsă de responsabilitate la oricare dintre aceşti „reprezentanţi“... Parlamentul ia o hotărâre oarecare, putând avea urmări ori cât de fatale — nimeni nu poartă cea mai mică răspundere, nimeni nu poate fi tras la socoteală.

Căci înseamnează oare o ispăşire a iresponsabilităţii dacă guvernul găsit vinovat se retrage? Sau dacă se schimbă coaliţia guvernamentală, ori se dizolvă parlamentul? Poate fi trasă la răspundere o majoritate fluctuândă de oameni? Nu este oare orice concepţie de responsabilitate legată de persoană însăşi? Cum poate fi practic făcut responsabil conducătorul unui guvern democrat pentru acţiuni a căror concepţie şi executare sunt trecute pe contul voinţei şi inclinării unui număr oarecare de oameni? Nu vede democraţia parlamentară rostul unui om de stat în genialitatea de a convinge turma de capete goale a unei majorităţi spre a-i cerşi apoi aprobarea! Este acesta criteriul omului de stat de a poseda arta persuasiunii în aceiaşi măsură în care stăpâneşte înţelegera politică?

CARTI — REVISTE — ZIARE.

Continuăm cu recenzarea cărţilor primite la redacţie.

Suntem în epoca redeşteptării în in care nu vom găsi slovă de veselie şi duh de pace, ci răni sângerânde şi spirit de luptă. Vreme de grea cumpănă pentru poporul nostru plămădită cu sacrificiu, ştampila unui timp de glorie care nu va întârzia să vină.

* *

Rânduri către generaţia noastră, de Ion Banea. Tipografia Gh. Ghili, Cluj, str. Cogălniceanu Nr. 4, 1935. Comandantul Ion Banea ne educă: ne îndepărtează îndoielile, ne înalţă credinţele şi ne inspiră jertfa căreia — de va fi nevoie — ne vom supune pe rând.

Divorţul sufletesc dintre noi şi generaţia conducătoare este o prăpastie fără fund. Nu mai e posibilă o punte de trecere nici când. E timpul să le dăm sfaturi, să-i biciuim chiar ca să nu ne încurce.

Pornim dela o bază spirituală; credinţa şi Dumnezeu ca cea dintâiu, din care purcede puterea pământească, bază absentă, complect, forurilor conducătoare. Ea înseamnă luptă şi victorie. *Muncă, ordine, Disciplină* şi *ierarhie*, pentru naţie şi monarhie, prin legiune şi Căpitan, ... orânduirea firească ce va să revină. Aşa a aranjat providenţa.

Broşura cam. Banea e o simetrică directivă spirituală, venită la timp.

Principiul naţionalităţilor în tratatul de pace, (din punct de vedere filosofic) de Mihail Sabini. Editura „Vraja" com. Mihai Bravu—Vlaşca 1936.

Noţiunea este o existenţă organică prin care individul îşi află libertatea şi care-şi are caracteristica ei. Nu poate fi numită naţiune acea formaţiune întâmplătoare, ca cea americană de pildă, deplasată mult de origina indivizilor. Naţiunea românească este un altoi de sânge cu rădăcinile neschimbate vrodată. E o familie organizată firesc.

Această realitate autentică, omogenă, ocroteşte spiritul fiilor ei, directivându-i într'un sens. Există în sângele şi spiritul acestui fel de materie animală motivul separaţiunei, Lenin a încercat să facă statul fără naţiune şi n'a reuşit. Poporul, peregrin veşnic, jidovesc mărturiseşte învederat lipsa unei coaliţii raţionale, cândva. Motive de acestea istorice, şi altele, evidenţiază necesitatea naţiunei.

La început a existat noţiunea dintr'u care ese sistemul de gândire, punctul capabil transmisiunei dela naţiune la naţiune, omogenitatea pretinsă raţional, pentru existenţa tuturor naţiunilor într'una, înseamnă înlăturarea acestei contribuţii originale şi deci o imposibilitate. Fiecare specie îşi are sistemul ei de gândire plasabil şi necesar existent.

Voinţa din necesitate de-a exista ...mină naţiunea. Războiul mondial ... ...cut din motiv raţional de ... ...a să se sfârşească cu ... ...ţionalităţilor. Rusia n'a... de revendicat şi n'a putut lupta, iar Germania a font învinsă. Azi, întrebarea este, *ce fel de sânge cuprinde graniţele şi ce cantitate*. Pe această bază se înfăptueşte o construcţie naţională. Această construcţie internă cooperează spre pace din nevoia de a se putea lucra. Noi, *în posibilitatea de a trăi din energia noastră în ascensiune biologică, putem respecta convenţia socială a păcii.*

Nevoile de expansiune ale popoarelor cu un surplus de energie, pornit pe drept dintr'o nevoie vitală li se pot încredinţa conştient aşezămintele geografice nefolosite. Aşa, conştient şi pe cale de convingere se poate creea pacea.

Numai că acesta este un ideal şi vremurile cer o aprigă pregătire printr'o titanică luptă de transformare sufletească.

In ghiarele foametei — probleme de actualitate — de D-tru Cazacu.

Cartea d-lui Cazacu este ruptă din suflet, alarma unei schimbări pe care orice român trebue s'o simtă. Trei secole, în urmă, sunt şterse, goale, pentru noi, ceiace a dus la o sinucidere lentă a sufletului românesc, o apatie demnă de iloţi. Comparate cu vremea lui Ştefan par o umbră.

Problema pusă de d-l Cazacu prezintă o faţă vitală a regenerării neamului nostru: *refacerea biologică a neamului românesc prin supra-alimentare.*

Vigurozitatea trupului este vigilenţa spiritului,

Sunt motive doctoriceşti pe cari numai un conducător conştient le poate soluţiona. Apelul lui este disperat, poporul românesc nu mai poate fi socotit numai folositor unei cete de bandiţi conducători, ci fiecare să prezinte o minte echilibrată cu care şi prin care poţi lucra.

Buletin Italo-Român. Cercul de studii italiene „Dante Aligheri" din Focşani. Anul I Nr. 1. Cercul de studii din Focşani are ca scop răspândirea limbei şi literaturei italiene în ţara noastră.

Primul număr cuprinde traduceri din făuritorul neîntrecut de versuri Dante şi Giosue Carducci.

Cuvânt de încurajare îi aducem din toată inima!

Solstiţii — poeme — de George Drumur, cu 5 gravuri în linoleum de Rudolf Rybiczka. Tipografia Iconar, Cernăuţi 1936.

Prinse în neegală întindere de coardă sufletească poemele d-lui Drumur, aduc iureş de gânduri medievale, urcuşuri spre soare sau adâncimi ascunse. Infrângeri ideale. rugăciuni adânci întregului Cosmos pe care-l ascultă cum se frământă şi în care ar vrea să se trasforme.

Păunii dimineţilor, în grâne
Să şteargă brumele 'noptărilor adânci,
Să pot porni prin plaiuri şi cu grâne
Spre, apele, în care să mă sting pe bănci
(Umbre pe lut).

Il ispitesc voevodale amintiri cu zâne şi călăreţi pribegi, cu domniţe ce 'noadă în coadă dragostea şi lebede pe loc. Poartă în minte gravura unui voevod pe un perete de mânăstire şi-l doboară vremile când: „Poemul de haiducie al cuvintelor s'a oprit pe pe tulpinile îmblânzite ale flintelor".

Sfârşitul nebănuit, cu ureche la fecundaţia pământului: „Aplecaţi-vă spre umilinţa porumbului",

Să-l auziţi în nopţi cum pocneşte
Dintre bălegar şi singurătate, spre temelii
De întunerec şi cu ce chiot creşte,

Istoria literară a Bârladului de Gh Ursu.

Istoria d-lui Gh. Ursu aduce o contribuţie imensă la formarea unei istorii literare româneşti. Regretăm că nu primim din fiecare centru din ţară, unde a fost o viaţă spirituală similară celei din Bârlad. Ar fi o contribuţie fericită.

ST. I. TURCU

Aducem la cunoştinţa comandamentelor legionare judeţene, a abonaţilor, cititorilor şi sprijinitorilor noştri că:

Pentru a face cunoscută în masele populare dovada de nedesminţit a trădării de către partidul Naţional-Ţărănesc a intereselor neamului românesc, le punem la dispoziţie o ediţie populară la preţul de *un leu*, ediţie care, deja trasă în una sută mii exemplare, se poate comanda contra cost la Redacţia „Cuvântul Argeşului" Str. D-na Bălaşa, 45, Piteşti.

IMPRESARII MORŢII

Sânge cald de vlăstare plăpânde şi trupuri frânte de oşteni căliţi în harţă, fură jertfa pe care ziua de 8 Iunie 1936, o aduse veşnic nesăţiosului Moloch judaic.

Strivită de grinzi, înăbuşită de moloz, încleştată în disperarea supremului efort, tinereţe rumânească fu sărutată pe pleoape de veşnicie.

Lutul înghiţi pretimpuriu reazim de căminuri, iar pe paturile spitalelor se svârcolesc pândiţi de suflarea îngheţată a morţii, sute de victime ale impresarilor eternităţii Blumenfeld şi Bolomei.

Un simulacru de anchetă şi pare-se o parodie a sancţiunilor, sunt sortite să oblojească rănile ce nu se tămăduiesc ale celor îndoliaţi.

In umbră, acolo unde în ţara aceasta se asigură impunităţile, s'au strâns la sfat cioclii sufletului şi ai trupului rumânesc.

Se ţese cu ajutorul complicităţilor sus puse, linţoliul sub care va fi obrocită până şi amintirea celor ce au îmbrăcat în zăbranic o zi sorocită sărbătoririi tinereţii.

Impresarii morţii au coalizat tovărăşii mărturisite şi sprijinitorii oculţi.

Impresarii morţii ştiu că de undeva o mână proteguitoare li se va întinde.

Rânjesc şi desfid o unanimă indignare, deşi în adâncuri se plămădeşte plata cea dreaptă a fărădelegilor.

Morţii dela 8 Iunie 1936 se răsucesc în sicrie şi aşteaptă răzbunare.

Va sosi, purtat pe aripi de furtună şi acest soroc al răfuelii de pe urmă.

Răzbunarea ţintuită pe fruntea ucigaşilor Blumenfeld—Bolomei, şi a altora azi încă necunoscuţi, va fi jerba pe care ploşţa integral rumânească o va aşterne peste mormintele cari închid trupuri frânte de grinzi, înăbuşite de moloz, ucise de puterea de cumpărare a banului jidovesc, dar mai cu seamă de venalitatea celor ce purtând răspunderea, uită că vor fi judecaţi cândva făra milă şi nici iertare de către tribunalul conştiinţei rumâneşti, tribunal care respinge traficul cu trupul naţiei acesteia.

VICTOR MEDREA

Naţionalism şi Morală Iudeo-Masonică

Acum câtva timp Ministerul de Interne a dispus încetarea apariţiei publicaţiunilor: *România Creştină* şi *Vestitorii*, primul *ziar de luptă* naţionalistă şi creştină, a doua: *revistă de doctrină* naţionalistă – creştină.

Cu mici excepţii, presa — în special cotidianele — a fost cuprinsă de un mutism incalificabil. Deşi fusese atins însuşi fundamentul vieţii noastre de stat, *Constituţia*, totuşi nimeni nu a ridicat vre'un glas de solidarizare sau de protest. Poate că slovele acestor două publicaţii erau bice de foc pentru unii, iar alţii poate că nu le dădeau importanţă. Oricum era o datorie de breslă, mai ales că nici „*România Creştină*" nici „*Vestitorii*" nu au călcat limitele bunului simţ.

Vedeţi, aşa este mentalitatea lumii noastre. Izolarea, care cuprinde o *anume mişcare* şi o *anume presă*, izolare dictată din afară şi cu rezonanţe în interior, doar să poată face ca uitarea să învălue sufletul care bate la poarta desnădejdii.

Dominatoare a lumii de astăzi iudeo-masoneria a căutat să elimine de pe planul superior al vieţii noastre româneşti o forţă bogată de cel mai sincer creştinism şi să o treacă ca un apus al trecutului, uitării.

Prigoana, suspendarea ziarelor, disolvarea, toate aceste *mijloace trecătoare nământeşti* n'au dus şi nici nu vor duce la vreun folos pentru dictatorii masoneriei dela Geneva, pentrucă flamura verde cuprinde *suflete nu demagogie de stradă.*

Acum, când entuziasmul legionar transformă ţara dela un capăt la altul punându-se în slujba ţării în mod *voluntar* şi *gratuit* prin acele tabere de muncă, vreţi să interziceţi voi, care n'aţi luat odată sapa şi târnăcopul de coadă, să nu mai clădim şcoli, biserici, căminuri şi să nu reparăm şosele?

Acum când ţăranul român, s'a acrit de **„foloasele"** ţărăniştilor şi liberalilor, vreţi voi cu toţi jidanii din partidele voastre, să creaţi *stat ţărănesc*?

Morala asta specifică, importanţa din Franţa lui Leon Blum şi din Rusia lui Stalin, prinde *superficial* la noi şi numai pentru naivi.

Prigoana asta care se anunţă nu înspăimântă tineretul verde câtuşi de puţin. Poate să ne producă incoveniente materiale neevitabile, asta e sigur, dar morala pe care ne situăm e cu mult deasupra de noroiul demagogilor potentaţi ai hrubelor masonice.

Pot jubila oricât şi oricând atât Sărindarul cât şi şorţurile cu triunghiuri ale lui Israel, că legionarismul va fi disolvat.

Peste toate ordinele şi prigoanele, flamura verde aşteaptă, pregătindu-se România legionară de mâine.

C. Pârlea.

HITLER ŞI PARLAMENTARISMUL

(urmare din pag. 2-a)

Este îndeajuns dovedită incapacitatea unui conducător politic prin aceea că nu isbuteşte să cucerească pentru ideea sa o majoritate aleasă prin coincidenţe mai mult sau mai puţin etice? *Dar avut-a vreodată idei, o grămadă de oameni? Nu este orice faptă genială în această lume evidentul protest al geniului împotriva inerţiei masselor?* Şi ce trebue să facă omul de stat, care nu isbuteşte să-şi atragă favoarea majorităţii pentru justele sale planuri? Trebue să o cumpere??? Sau, având în vedere prostia concetăţeanului său, să renunţe la aplicarea măsurilor gândite de el şi cerute de necesităţile cele mai elementare ale statului şi naţiunei? Să se retragă ori să mai rămână? Nu se iveşte într'un astfel de caz conflictul crud între caracter şi onoare pe deoparte şi atitudinea ce trebue luată în faţa recunoaşterii lucrurilor, pe de altă parte?? *Unde este limita care separă datoria faţă de comunitate şi datoria faţă de onoarea personală?* Există ea? Nu trebue ca orice conducător sincer să se ferească de a se degrada în acest fel în excroc politic? şi dimpotrivă, nu trebue să se simtă chemat orice excroc „să facă politică" când niciodată el, ci o majoritate nedefinită, are de purtat răspunderea?

Nu va duce acest pericol al majorităţii parlamentare la sugrumarea oricărei concepţii de conducere responsabilă? Cine crede că progresul lumii a purces din capetele mulţimilor şi n'a [illegible] din creerul câtorva?

[illegible] în vreme ce principiul majorităţii parlamentare înlătură autoritatea persoanei, punând în locul ei numărul, păcătueşte împotriva principiului aristocratic al Naturii. CĂCI, NU TREBUE UITAT: MAJORITATEA NU VA PUTEA NICIODATĂ INLOCUI OMUL. Ea nu este numai o reprezentanţă a prostiei, ci şi a laşităţii. Şi cum o sută de capete goale nu pot da un înţelept, tot aşa dintr'o sută de laşi nu poate ieşi o hotărâre eroică...»

Din „Mein Kampf"
trad. de Dr. Gh. Ciorogaru

Pe frontul taberelor de muncă

„Cu braţele clădim în soare, catapetesme peste veac"

Casa dela Moşoaia a ajuns la acoperiş

După numai 9 zile de muncă, casa celui mai sărac om din com. Moşoaia jud. Argeş a ajuns la acoperiş.

Casa se lucrează de către legionarii partidului „Totul pentru Ţară" şi conducerea lucrărilor o are Comandantul ajutor Leon Popescu, ajutat de înv leg. Radu Th. Mareş.

Are o lungime de 9 m., o lărgime de 4 m. şi o înălţime de 3,20 m. Cuprinde două camere şi o sală. Se construeşte bârne de stejar şi va fi acoperită cu ţiglă.

Lucrează, în medie, zilnic 7 legionari prin rotaţie, din cauza muncilor agricole care sunt în curs. Subliniem aci că cei care lucrează sunt toţi ţărani, capi de familie, prn urmare sustraşi acum dela activitatea lor de toate zilele.

Programul de lucru: muncă efectivă 16 ore pe zi, cu un repaos de ½ oră la prânz. Masa: un singur fel de mâncare pe zi, de preferinţă fasole şi zarzavat, carne de 2 ori pe săptămână, pâine numai dimineaţa. Sărbătoarea, lucrul fiind întrerupt, se ţin doar seara şedinţele de educaţie.

Au contribuit la ridicarea acestei case, dând obolul lor în bani, materiale şi alimente.

Materiale şi alimente

Moşoaia

C. P. Adam, un stejar
Eug. Popescu, al doilea stejar, alimente
P. Muşat, 8 stâlpi, 6 cosoroabe, 1 ster lemne.
E M., alimente c-ca 150 lei
F. B., alimente c-ca 100 lei
R. Mareş, alimente c-ca 100 lei

Piteşti

I. Drabian, 2 kgr. cârnaţi, 5 kgr. măla
Anonim, 1 „ brânză 1 „ fidea
Marin Bădescu, 4 pâini
P. Stăniloiu, 2 pâini
P. Panciu, 10 kgr. fasole
[illegible], 3 „ „
Gh. Moşor, 3 pâini
C. M. 7½ kgr. cue, 3 kgr. sârmă
I. Marinescu [illegible] c-nie, 6 kgr cue
P. D. I., 1 broască elv. 1. per. balamale ingrop. Nr. 15
B. B., 1 broască elv. 1 per. balamale ingrop Nr. 15
M. G., 2 per. balamale, 4 vorlibre
Cr. I., 2 uşi pentru sobe
I. B., 8 kgr. cue, o per. balamale, 3 vor
Buzatu, 2 kgr cue
Sassu N., 1 broască elv.
Gh. A., 8 per. balamale şi 5. vorlibre cu placă.

Săpata-de-Sus

S., 1000 cărămizi

In transporturi

Garnizoana Săpata-de-Sus

4 transporturi la cărămidă

Garnizoana Moşoaia

7 transporturi Piteşti-Moşoaia

In bani

C. Piteşti		1000 lei
Dr. M. G., Piteşti		500 „
Nellu Popescu,	„	300 „
I. Posescu,	Piteşti	150 „
D-na Posescu,	„	500 „
Anonim,		10 „
Leon Popescu,	Moşoaia	100 „
I. Gh. Sandu,	Piteşti	20 „
Petre Panciu,	„	20 „
K. E. O.	„	20 „
I. B.	„	20 „
A. V.,	„	100 „
G. R.,	„	30 „
B. A.,	„	20 „
P. Stăniloiu,	„	140 „
Marin Bădescu,	„	20 „
I. Drabian,	„	20 „
Ion Panciu,	„	50 „
G. St.,	„	20 „
Anonim,	„	20 „
C. C.,	„	10 „
I. Mihai,	„	10 „
Marin Olteanu,	„	10 „
P. Păvăloiu,	„	5 „
Ilie Olteanu,	„	5 „
X. Y.	„	10 „
Anonim.	„	10 „
Indescifrabil	„	30 „
Ion N. Staicu,	„	30 „
Banu,	„	50 „
Anonim,	„	10 „
D Şerban,	„	40 „
Th. Oţelescu,	„	20 „
W.,	„	20 „
Ion şi Nicolae	„	50 „
Pr. Gh Rizea,	„	60 „
E. Ruptureanu,	„	20 „
I. B.,	„	10 „
A. T.,	„	50 „
St. Al.,	„	20 „
Gh. Răd.	„	20 „
C. D. I.,	„	50 „
Alex. Mircea,	„	20 „
V. Drag,	„	40 „
D-na E.,	Moşoaia	100 „
P. Muşat,	„	100 „
D. Ciobotea	„	100 „
		3.956 lei

Din suma de lei 3.941 = trei mii nouă sute patruzeci şi unu colectată până acum s'au cheltuit pentru:

1000 cărămidă,	750 lei
350 kgr. var,	350 „
4 dal. mălai	172 „
2½ m. c. scânduri,	2.125 „
Cue,	64 „
Alimente diverse,	385 „
Total lei	3.846

rămâne un sold de lei = 95 = nouă zeci şi cinci.

Mai trebuesc:

100 kgr. ciment	280 lei
1.100 ţiglă a 2 lei	2200 „
1½ m. c. scânduri	1275 „
400 kgr. var	400 „
	4.155 lei

Inainte de a închide această scurtă dare de seamă, ţinem să aducem d-lui Gică Răcăşanu, depozitar de cherestea din Piteşti, mulţumirile legionarilor de pe şantier pentru înlesnirile de plată făcute, tuturor celor cari şi-ia dat obolul lor aceleaşi mulţumiri, cum şi celor ce vor mai contribui pentru desăvârşirea acestei lucrări care va aduce fericirea într'un cămin ce eraa sortit pieirii.

In numărul viitor vom continua.

Rep.

Sfinţirea unei Troiţe

De ziua eroilor, s'a sfinţit în com. Toporu din j. Vlaşca, o frumoasă troiţă, ridicată de legionarii toporeni, în amintirea celor căzuţi pentru patrie.

In faţa troiţei, pe care erau încrustate numele celor 64 de eroi toporeni, în prezenţa autorităţilor şi a unui mare număr de săteni, Preotul Ion Adămeşteanu, a început la 11½ dim. sfânta slujbă.

După aceasta, într'o simţită cuvântare, St. Sa, a adus aminte de acei care şi-au frământat sângele — de-alungul şi de-alatul ţării — cu pământul românesc şi ne-au lăsat România Mare. Au dat cel mai de preţ bun al lor: viaţa. Noi trebue să luăm aminte şi să păstrăm măcar, ceea-ce ei ne-au lăsat.

D. M. Stănescu, proprietar în comună, aduce amare mustrări, că în 20 de ani, nu s'a găsit nimeni care să-şi aducă aminte de cei căzuţi pe câmpul de luptă. A trebuit să veniţi voi, tineri Legionari, să ridicaţi aci, această sfântă şi frumoasă troiţă. Mergeţi înainte pe drumul pe care aţi pornit şi lăsaţi-ne nouă discursurile. Mergeţi pe drumul Căpitanului vostru şi veţi birui!

Legionarul Aurel Adameşteanu, aduce încă odată aminte de cei pe cari ar trebui să nu-i uităm niciodată — de cei care lăsând pe prispa sărăcită în voia întreagă a războiului nevasta, părinţii şi copii şi plecau să-şi apere brazda strămoşească.

Noi trebue să ne aplecăm urechea, să le auzim gemetele, să le ascultăm mustrările pe care ni-le fac.

Dela ei să 'nvăţăm să păzim acest avut al nostru, pândit de pasări de pradă, dinlăuntru şi din afară, care aşteaptă numai momentul potrivit ca să-l sfâşie.

Incheie, spunând că de acum înainte, va avea şi satul nostru un loc, unde rudele vor putea să-şi plângă soţii, părinţii şi copii...

Legionarii prin a căror muncă a fost ridicată troiţa sunt: D-tru Cartajanu, Gh. Cartajanu, D-tru Bătrânu, Nicolae Rădulescu, Const. Stănescu, Aurel Adameşteanu şi Petre Stănescu.

REGIA LEGATIONE D. ITALIA
Bucureşti
Nr. 1199

Bucureşti, 23 Mai 1936

Scumpe Domnule Cantacuzino,

Telegrama ce aţi adresat Şefului Guvernului Italian în numele tineretului Universitar Român, adunat în congresul dela Târgu-Mureş, a avut cel mai adânc răsunet în sufletul său.

Primim acum din partea Domnului MUSSOLINI însărcinarea de a Vă exprima sentimentele sale de vie mulţumire pentru călduroasele sentimente de simpatie manifestate de studenţimea română faţă de Italia.

Aducând la îndeplinire această plăcută sarcină, ţin să Vă adaog, scumpe Domnule Cantacuzino, expresiunea deosebitei mele consideraţiuni.

Ministru Italiei
(ss) UGO SOLA

Domnului Alexandru Cantacuzino la U. N. S. C. R.
închisoarea Tg. Mureş.

Iată pe cine urăsc de moarte D. Armand Călinescu şi D. Ion Mihalache!

MUNCA. — ORDINE. — DISCIPLINA.

O altă studentă de cât aceea cu care neobişnuisem

Pentrucă aşa doresc şi ordonă prietenii partidului Naţional-ţărănesc Oscar Kaufmann cu toţi cei din neamul său.

Uimită, mulţimea salută

Dezordinele dela Tg.-Mures

In zilele de 3. 4 şi 5 Aprilie, a avut loc la Târgu Mureş congresul anual al studenţimii române.

Studenţimea română a arătat acolo măsura su fletului său nou.

Dumnezeu a hărăzit însfârsit neamului nostru, ca răsplată a lungilor lui suferinţe istorice, tineretul pe care l-am văzut în lumina de slavă a zilelor dela Târgu-Mureş.

Cea mai mândră întrupare a puterii noastre româneşti. Răscumpărare a căderii unui neam întreg

Muncă grea la cărămidărie

Răsplata pentru toate aşteptările noastre. Botez de glorie şi lumină.

Au trecut în dimineaţa cu soare de primăvară în cântecele lor de vitejie, cu mâna spre cerul înalt al lui Dumnezeu, cei 4000 de tineri în cămăşi verzi, oţel în privire, aramă în cântec şi aur în podoaba mândriei lor.

Au plâns, trarsfiguraţi, acei cari cu ochii lor au văzut „şi cu inima lor cea vie au simţit măreţia clipei Şi au ridicat mâinile lor dela inimă la cerul albastru, toţi Românii, să se închine.... Ochii lăcrămau în lumină.. Şi au ridicat mâinile spre cer, nu din voia lor conştientă, ci din tainică poruncă a sufletului lor cucerit.

Integrată armonic într'o admirabilă coeziune de disciplină colectivă, masivă, sobră, ascetică, curată şi unitară, gata pentru jertfă adică pentru adevărata creaţie sufletească a României de mâine – aceasta s'a arătat a fi studenţimea românească, în cele trei zile ale congresului dela Târgu-Mureş.

Inaltă ţinută academică, seriozitate, destoinică

Trenul morţii

pregătire intelectuală, moralitate aspră, maturitate, eliminarea vanităţilor personale, impresionant efort comun spe acelaş unic ideal şi mai ales, mai ales, *spiritualitate.* Rapoartele acestui congres, care se vor publica, spre lămurirea întreagă a sufletului românesc de pretutindeni, vor arăta ce înaltă şi covârşitoare spiritualitate însufleţeşte fapta celor tineri, în uriaşa lor sforţare de deschidere a porţilor spre o nouă istorie românească.

Această manifestare de autentică putere românească nu se putea să nu ridice svârcolirile de desnădejde şi muşcăturile cu venin ale hidrei iudaice.

BISERICA dela ACILIU

Duşmanul cel mai rău al neamului nostru a simţit piciorul pus pe grumaji şi a presimţit cu desnădejde lovitura de moarte care trebue să i se abată în creştet. Şi au urlat, săptămâni, gurile cu bale ale presei din Sărindar: *Dezordinile dela Tg.-Mureş—Anarhia Extremismul.*

Despre ce au însemnat „dezordinile" dela Târgu-Mureş arată, în chipuri, fotografiile ce urmează.

Iar în cuvinte, ca sinteză a tuturor observaţiilor obiective asupra acestui congres, a ţinutei lui şi a marilor lui semnificaţii, repetăm mărturisirea pe care Părintele protopop al Târgu-Mureşului, cucerit de duhul nouilor Legiuni, a făcut-o studenţimii, vorbind iluminat de lângă altar:

„Pe noi, Românii de aici, ne „bucură nespus venirea d-stră pe „locurile noastre. Pentrucă, văzând însfârşit şi puterea noastră „românească, străinii să se cutremure. Şi după cutremur vine „respectul. Şi după respect, dragostea. Şi după dragoste, împăcarea".

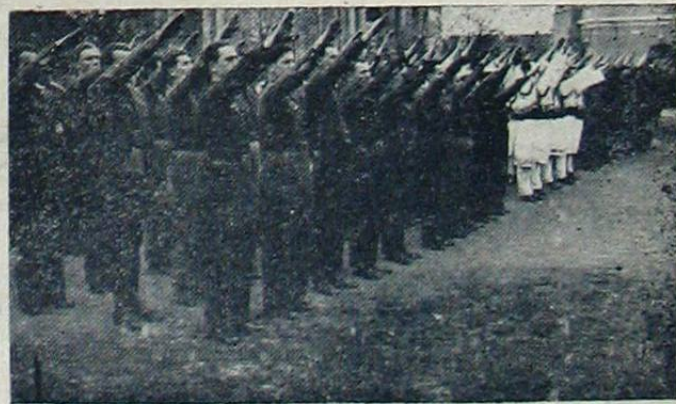
E în aceste cuvinte iluminate, însăşi linia istorică a destinului românesc, aducător de forţă, de pace şi de mântuire pe toate meleagurile pământului strămoşesc.

Mulţimea în faţa Catedralei

Masivă, unitară, studenţimea aşteaptă

JURĂM

Se încolonează şiruri nesfârşite

RAFUELI

CANALIA

S'a desprins acest cuvânt din răsvrătirea justificată a unor copii scoşi din lege.

Cu el s'a pecetluit câteva frunţi obscure şi slute.

Canalia s'a născut pentru a fi canalie.

Păcatul facerii, a imprimat şi sufletului şi trupului, o sluţenie care, în viaţa de mai apoi avea să desăvârşească, printr'o inteligenţă aproximativă, prin şiretenie şi păcat reeditat, cariera canaliei.

Origina canaliei e obscură şi îndoelnică. Să ştie că fructul dragostei oprite e mai viguros şi inteligent şi în acest caz avem un om normal, ori pipernicit şi trupeşte şi sufleteşte şi atunci, individul fiind predispus relelor, avem o canalie.

Canalia nu cunoaşte examenul conştiinţei

E suficient să fie posesor al unui titlu universitar pentru ca, în baza lui şi a unei retorici de b â l c i, câştigată prin faubourgurile parisiene, să vie şi să sfarme monumente de luptă, să şi însuşească moşteniri electorale care nu-i aparţin, să beneficieze de fructul unor jertfe uitate în funduri de mizere cimitire rurale şi să-şi creeze astfel un drum sigur spre culmile năravurilor înscăunate.

Canalia trăeşte perfect permanenta ironie democrată

La bara intereselor ţărăneşti, canalia e cel dintâiu; pentru mizeria pieptului ars de soare şi încoărjat pe coarnele plugului, canalia e gata ori când să-şi sfâşie albul imaculat al cămăşii de mătase, spumegându şi elocinţa din gâtlejul sugrumat de gulerul scrobit; canalia e gata oricând săşi şifoneze mănuşa în palma cu bătăi de sapă; canalia e antreprenorul ţărănimii.

Canalia nu cunoaşte drumul onoarei

Trăind din plin, înţelege să şi satisfacă poftele cu preţul trădării şi al vânzării. Căci dacă a înţeles să-şi şifoneze, de nodurile unei mâini ţărăneşti o mânuşă parfumată, n'a înţeles ca acest gest să nu-i fie răsplătit cu dărnicie largă de prinţii cu pistrui ai mi eriei rumâneşti; căci dacă a înţeles să contribue cu ceva la răstignirea generaţiei fără rubrici în registrele corupţiei, a înţeles, în acelaşi timp, să lingă, pentru bani şi glorie, tălpile ocultei.

Canalia n'are religie

Religia lui, e religia Iudei; Dumnezeul lui e Dumnezeul poruncit de numărul „33" şi de rotativa Sărindarului; crucea lui e o cruce frântă cu o lovitură de armă şi mânjită de sânge.

Canalia n'are patrie

Intunericul v r e m i i, pierde origina canaliei în maidanele Fanarului.

Canalia e laşă

O laşitate îngrozitoare. Atacă când ştie că nu i se poate răspunde; răspunde când crede că totul s'a uitat; uită când simte nevoia să-şi apere pielea; îşi apără pielea cu pielea altora. — Canalia îşi manifestă laşitatea şi prin permanenta-i frică de moarte. I-se pare că toată lumea vrea să-l omoare şi în fiecare ins întâlnit pe stradă vede un asasin.

Onoarea aceasta n'o merită, canalia. Drumul onoarei şi al corectitudinei nu cunoaşte teama morţii.

Canaliei îi trebue o bătae mueruească la spate.

Numai atât.

Să fim înţeleşi.

Canalia s'a născut pentru a fi canalie; numai corecţia cu un mănunchi de urzici la spatele dată de o ţărancă necăjită poate fi la înălţimea presupuselor merite ale canaliei.

Păstorul ortodox şi P. S. Vartolomeu

Revista clerului din Eparhia Argeşului, sub titlul: *„Am ajuns prea departe"*. desaprobă şi invinueşte pe P. S. Vartolomeu al Râmnicului pentru faptul de a fi depus în procesul „dezordinei şi profanării dela Sinaia", care s'a judecat la Consiliul de Răsboi din Braşov.

Ne-ar fi plăcut să credem ca *Parmena*, autorul notiţei e creştin înainte de a fi politician în rasă. Dar cum creştinismul nu îngădue minciuna şi cum autorul o profesează, trebue să observăm că politicul a învins dureros, creştinul.

In primul rând, la Sinaia n'au fost nici dezordini, nici profanare. Au recunoscut-o şi şefii lumeşti ai lui *Parmena* şi judecătorii militari, destul de exigenţi credem pentru a lăsa de dorit faţă de pretenţiile lui Parmena.

In al doilea rând, prezenţa ca martor a Episcopului Râmnicului era firească: studenţii acuzaţi de a fi săvârşit acte necuviincioase pe o cruce comemorativă, erau aceiaşi studenţi cari au săpat cu sânge mult, dăltuind drum spre mormântul profanat de nepăsarea lumii vechi al unuia care s'a chemat Matei Basarab şi care a făcut şi el ceva pe timpul lui, pentru ţara asta; erau aceiaşi studenţi cari au căzut odată, în faţa unui mormânt, cu o cruce în braţe.

Prezenţa înaltei feţe bisericeşti în faţa Consiliului de Răsboiu era necesară pentru a lămuri dacă cei cari erau acuzaţi erau capabili spiritualiceşte, să săvârşească cele ce li se imputase.

Şi asta îl îngrijorează pe *Parmena.*

Şi-l mai îngrijorează poziţia chiriarhului în urma verdictului pozitiv. Dar *Parmena* ştie prea bine de ce au fost condamnaţi studenţii. Şi aici minciuna *Parmenei* îmbracă haina oficială pentru că ştie că niciodată noi n'o să putem arăta motivele adevărate ale acestei condamnări, pentru că cenzura ne-ar forfeca fără milă.

Ce fericit ar fi fost *Parmena* dacă P. S. Vartolomeu ar fi compărut ca martor al acuzării! Ce mai articol i-ar fi trântit în Păstorul Ortodox!

* * *

Am fi dorit ca revistei clerului Ortodox din Eparhia Argeşului să-i aducem toate omagiile noastre pentru opera misionară şi creştină ce ar trebui să desăvârşească. Cu durere trebue să constatăm însă că ea nu-i decât un instrument de vrajbă în mâna unui om care dela moartea chiriarhului cu suflet de înger, pe care l-a terorizat o viaţă întreagă, i-a venit iarăşi apa la moară. Pentru că dacă Parmena, printre multiplele ocupaţii pe care le are, mai are vreo legătură cu Biserica, apoi o are numai prin această revistă. Iar revista a transformat-o conştient sau inconştient, în tribună de desagregare creştină.

Fără a jigni pe nimeni, dar adevărul acesta este.

Şi ar putea fi altfel.

Şi ce frumos ar fi.

Mintea ceasului de pe urmă ar spăla multe păcate vechi.

C.

„Cuvântul Argeşului" a îmbătrânit cu un an

Cu numărul acesta, gazeta noastră desăvârşeşte un an de opoziţie.

Credem că am dat, în măsura lipsurilor materiale cu care ne-am sbătut şi atât cât cenzura ne-a permis, aproape tot ce era posibil.

Nu vom face nici dări de seamă sgomotoase, nici profesii de credinţă ameţitoare.

Intr'un an de zile, luptând cu lipsuri ce nu se pot descrie am tras:

37.600 foi cari au costat lei	53.599
a căror expediţie a costat lei	7.353
Chiria redacţiei pe 5 luni a costat lei	2.500
Firma lei	475
Diverse cheltueli şi transp. lei	1.200
Clişee lei	4.340
Total Lei	69.467

Din această sumă, enormă pentru puterile noastre, noi mai datorăm tipografiei Lei 9195. Dacă ni-s'ar trimite imediat numai sumele ce ne datorează depozitele, n'am fi datori nici un leu.

Credem că, depozitarii legionari vor înţelege că trebue să spălăm ruşinea aceasta pe care spiritul legionar n'o acceptă şi vor trimete aceste sume.

Asemenea şi abonaţii cari au fost serviţi conştiincios.

Viaţa ziarului depinde de modul cum vor răspunde adâncului conştiinţei lor; căci au primit, au citit şi nerefuzându-l, au contractat un angajament pe care un om de onoare trebue să-l respecte.

Mulţumesc tuturor celor ce au răspuns imediat cererii mele, repetând aceasta şi pentru anul ce vine. Pe fondurile care se vor strânge în prima lună, se clădeşte temelia celui de al II-lea an de viaţă.

Mulţumesc D-lui I. Iotta, patronul tipografiei, care ne-a sprijinit şi în vremuri bune şi în vremuri grele şi fără ajutorul căruia gazeta n'ar fi putut apare:

Aceleaşi mulţumiri şi presei rumâneşti care ne-a primit în sânul ei cu dragoste.

O caldă mulţumire colaborării care nu şi-a precupeţit scrisul.

* * *

Pentru anul ce vine: aceiaşi linie de luptă.

Trăiască Căpitanul.

Leon Popescu-Curătureanul.

Tipografia „Liga Poporului" Ioan I. Iotta, Piteşti, Strada Doamna Bălaşa Nr. 45.